

ØSTEUROPAÆISK BØRNEHJÆLP

Transport nr.45 til Rumænien 6 – 14 November 2010

Cluj og Iasi

Vi har desværre ikke fået tips og lotto pengene endnu så vi må bruge af kassebeholdningen. Jeg tør ikke vente længere da lageret er fyldt og min krop kan ikke klare kulden og vinteren står for døren. Vi læssede en Rumænsk lastbil fra vores lager i Rødekre 4 november. Da vi kl.9 kom til lageret holdt sættevognen der, vi var 5 til at læsse så der var arbejde til alle. Det var en 100m³ sættevogn, gardin trailer med kraftig presenning og mange brædder i siden, der var 3,05m til taget. Jeg havde planlagt at læsset fyldte 88m³ så vi fik 3 sofaer, 25 skolestole, 9 spisestue stole og 50 kasser tøj ekstra med.

Følgebilene startede lørdag morgen kl.5 fra Kegnæs. Med i bilen var Finn, Solvejg, Eva Lorenzen og mig selv Arne Lorenzen. Vi har selv betalt turen og det var første gang min bror, svigerinde og niece er i Rumænien. Vi kørte som sædvanligt over Tjekkiet – Slovakiet – Ungarn, der småregnede det meste af turen. Motellet i Abonoy blev nået kl.21.40. Motelet's restaurant i kælderens har stået undervand det meste af sommeren og nu er fyret også gået til så de brugte en el varmeovn. Aleksander viste os kælderens, vi kunne tydeligt se at der havde været op til 40-50 cm vand der. Brønden er nok også gået til, der er lagt en kraftig slange ud til hovedvejen. Der er 30 huse i byen som er skadet af vand og der står stadig meget vand bag byen. Morgenmad fik vi i deres private køkken som er på 1 sal.

Søndag morgen ved 8 tiden fortsatte vi mod den Rumænske grænse som let blev passeret 11.30 Rumænsk tid. Vores sidste madpakke nød vi ude i bjergene. Her ringede vi til Eva, jeg spurgte om de havde hørt fra chaufføren? Hvis han er i Cluj, vil i så læsse af i eftermiddag? Det undersøgte Eva og ringede tilbage at Josef var ved at finde hjælpere. Vi var hos Eva kl.14.30 fik en hurtig kop kaffe hvorefter vi samlet kørte ud til deres nye lager som ligger i udkanten af byen. Sættevognen blev bakket op til lageret og åbnet, da fortalte chaufføren at tolderen på grænsen havde åbnet en kasse, den var der sko i og det må vi ikke indføre. Så han måtte betale 20 Euro. Det passer ikke, efter de kom med i EU må de igen få sko. Det vidste chaufføren ikke og derfor var han et let offer. Filiantrop som Eva og Josef organisation hedder, fik 17 børnehavestole, 46 børnehavestole, 14 1. mands skoleborde som skal bruges på hospital til at spise ved, 72 div. stole til hospital, 233 kasser tøj, 27 kasser dyner og puder, 13 legetøj, 12 høje barnestole, 12 smalle madrasser, 19 kasser køkkenting / porcelæn, 1 strygebræt, 2 2-personers sofa og 5 spisestue stole. Tingene til Juco hjemmet blev ligeledes aflæsset og de bliver kørt der ud af Josef. Juco fik 1 bøjle sav til brænde, 3 gulvtæpper, 11 kasser køkken ting/ porcelæn, 5 billeder, 8 kommoder, 1 sofa bord, 1 lampe, 5 lænestole og 1 2-personers sofa. Filiantrop's lager blev totalt fyldt op, så nu venter det dem

meget arbejde med at dele tingene ud. Eva skal finde de kasser som hun skal lave julegaver af til de fattige, det er årets højde punkt for Eva. Filianthrop har ikke fået transport fra Holland i år, så det var godt vi kom, det meste af det de fik, har stået klar det sidste år. Jeg aftalte med chaufføren at han kunne køre over Suceava med hans sofa og holde hvil hjemme, bare han var ved landbrugsskolen tirsdag morgen kl. 9. Om aftenen spiste vi hos Josef og de nødvendige donations papirer blev skrevet af Josef efter min anvisning. Finn og jeg sov hos Josef og Eva tog Solvejg og Eva med hjem i hendes lejlighed hvor de sov.

Mandag morgen efter morgenmad afhentede vi Solvejg og Eva. Nu havde vi ca 9 timers kørsel ind over bjergene. Vi stoppede ved Lasu Rosu som er en sø som blev dannet ved et jordskred i 1838. I søen stikker der mange trætoppe op som stammer fra granskoven den gang. Søen ligger 1000m o.h. og lerlaget har givet søen den rødlige farve. Lidt længere fremme kørte vi igennem den meget skønne og specielle Bicaz- dal. Her rejser bjergene sig 300-400 m lodret op og det smalleste sted er vejen kun 6 m. bred. I Bicaz kørte vi op til vandkraft værket og over den store dæmning. Det er en opdæmmed sø og i bunden har der for mange år siden ligget 7 eller 9 landsbyer. Desværre kan søen ikke holde vand, jordlaget er utæt og søen mangler normalt vand. For nogle år siden var næsten hele søen tørlagt og nogle år efter var søen fuld så de kunne lukke vand ud, måske den eneste gang det er sket. Vi kørte langs med søen og det blev mere og mere mørkt, vejen her synker rigtig mange steder. Først på aftenen ankom vi til det dejlige hotel Coroana i Tirgu- Frumos som ligger ca.5-10 km før landbrugsskolen. Her spiste vi aftensmad og fik en god nats søvn.

Tirsdag morgen ankom vi til Landbrugsskolen ca. 8.50, chaufføren var ankommet og holdt foran døren. På vej ind på kontoret blev vi modtaget af en meget glad direktør. De serverede kaffe og underskrev papirerne. Efter lidt snak gik vi ud til lastbilen hvor mange hjælpere myldrede frem. Mens de fjernede spændebånd og startede på aflæsning tog jeg Eva, Solvejg og Finn med ind på elev værelserne så de også kunne se de dårlige senge som eleverne sover i. Mens jeg hjalp med aflæsningen tog direktøren Eva, Solvejg og Finn med rundt på skolen. De havde eksamen men de fik alligevel lov at komme ind i klasseværelserne. Lidt før Kl.10 var aflæsningen færdig, jeg forklarede direktøren at alle senge havde nr. og de måtte finde den rigtige madras da alle ikke var lige lange. Skolen fik 52 kasser tøj, 15 madrasser, 24 køkkenting / porcelæn, 53 div. møbler, 6 tavler, 7 skriveborde, 18 senge og 25 skolestole. Vi blev inviteret ned til køkkenet for at spise. Omkring kl.11 fortsatte vi til lasi og ud til mor og barn hjemmet Marternus. Vi hilste på lederne hvorefter vi straks startede på aflæsningen. Chaufføren åbnede siden så aflæsning gik nemt men der var heller ikke mange hjælpere denne gang. Ved 12 tiden tog vi afsked med chaufføren som var glad for turen, han skulle nu have læsset og så til København. Mor og barn hjemmet fik 21 kasser tøj, 7 høje barnestole, 1 vugge, 3 gå stativer, 4 voksen senge, 35 køkkenting / porcelæn, 2 kasser tæpper, 2 kasser håndklæder, 2 standerlamper, 37 div. møbler, 16 barnesenge, 8 små madrasser. Vi fik igen kaffe og lidt snak, der var kun 7 mødre der nu, en var lige rejst men skulle have nogle af vore ting. Skoleleder Anca fra Mich. Kogalnichianu skole kom og hentede 19 børnehavestole og 3 sække legetøj. Vi fortsatte ud af vejen til Voinesti skole, denne skole har vi

leveret en del ting til for 3-4 år siden. Direktør Liliana mødte vi på lærerværelset, hun blev meget glad da hun så os. Hun viste os rundt på skolen som nu var ved at få monteret centralvarme, de havde fået nye vinduer og døre. Hun ville gerne have 1 klasse sæt til 8 klasse med 28 elever. Børnehaven, som vi før jeg blev syg, leverede møbler til, før den var helt færdig, fungerer nu. På tilbagevejen stoppede vi ved en skole, som vi mange gange har kørt forbi fordi vi syntes den var renoveret. Deres møbler var nyere men de havde 2 klasser som havde ca. 8 år gamle Rumænske af den model som benene knækker af, dem ville de meget gerne have skiftet. Et besøg på et kloster fik vi også tid til og på vejen mod byen kørte vi forbi den skrækkelige boligblok i 5 etager, som aldrig har haft varme, el, gas, eller vand og toilet installeret. I denne blok boede ca. 140 familier i meget små rum og for ikke at fryse havde de mange steder bål midt på gulvet, eller en gammel kakkelovn med rør ud af vinduet. De boede der til slutningen af 2006 året før de kom med i EU. Der er nu gitre foran vinduer og døre og politiet er der så ingen igen flytter ind. Vi indlogerede os på Hotel Continental, om aftenen spiste vi på restaurant Boltarece i kælderen. Her kom Maria (pigen uden hænder) og hyggede sig sammen med os.

Onsdag kørte vi over Roman, Bacau til Onesti hvor vi besøgte det Danske ægtepar Ena og Kjeld Lykke Olesen. Det var dem som var modtager af en del af transport nr.44. De tilbød en hestevognstur igennem Landsbyen Bilca og igennem sigøjnerbyen, turen varede 2½ time, vi var inde og besøge 2 familier som lavede kobber ting. Vi besøgte også den lille kirke som sidste år og på sidste tur fik stole. Vi kørte ud i skoven hvor de har haft børne sommerlejer, her nød vi Ena's medbragte eftermiddagskaffe. Det var en meget spændende køretur, hvor vi kom meget tæt på dagligdagen i landsbyerne og hos sigøjnerne med spraglede skårter og mange børn. 2 gange kørte vi igennem vandløbet, der er ingen rigtig bro, kun en planke og en simpel gangbro, biler og hestevogne kører normalt igennem vandet, men hvis der er højvande må de undlade at komme over. I bil kørte vi til landsbyen Cornatel, det var i den lille kirke her vi på sidste transport leverede det meste af deres ting. Kjeld viste os at han havde monteret nyt betræk på de spisestue stole som de fik. Vi så også lejligheden i enden af kirken som de har renoveret og lavet senge til, nu lå vores madrasser i sengene og køkkenting i køkkenskabe. De havde stadig mange ting og tøj som de skal have delt ud til fattige mennesker. Det er et stort arbejde som de har påtaget sig og mange vil gerne have hjælp. Vi kørte nu ca. 25 km tilbage til byen Onesti hvor de bor, her lejede vi værelser på en pension og gik så samlet hen på en restaurant for at spise og hygge os.

Torsdag morgen gav Ena morgen mad. Vi fortsatte over Brasov til Sinaia hvor vi besøgte det tidligere kongeslot Pelos slottet. Desværre var det lukket i November måned p.g.a. rengøring. Men vi nød det udefra og det lille slot som kongen også har boet på så vi, det er også meget flot. Vi fortsatte til Bukarest.

Fredag kørte vi ind til folket's hus, Parlamentet. Vi var der 9.45 men første rundvisning med Engelsk guide var først kl.11, i mellem tiden så vi en udstilling med national dragter. Pris for 2 timer rundvisning er ca. 90 kr pr. person, men det er en meget stor oplevelse, vi kom op på taget og kunne se ud over hele byen. Vi sluttede i "kælderen" og fik oplyst at vi ca. havde set 5 % af

bygningen. Vi kørte også hen til Central komiteens bygning hvor Ceausescu holdt sin sidste tale og fra taget flygtede de, troede han, i helikopter.

Lørdag 7.30 startede vi på hjemturen som gik ad motorvejen til Pitesti-Sibiu-Aiud-Cluj hvor vi afleverede kvitteringerne til Josef og fortsatte straks mod grænsen og Abonoy som blev nået kl.22.20.

Søndag efter morgenmad startede vi på den lange tur mod Danmark som foregik i dejligt vejr. Vi var hjemme kl.0.30 natten til mandag. Turens længde var på 5283 km.

Med venlig hilsen

Rumænien afdeling

Arne Lorenzen

Vesterkobbel 6, Kegnæs

6470 Sydals

Tlf.40 86 52 47 – 74 40 52 47